

Mireia Vehí: «Hi ha el perill que es pretengui desmobilitzar la gent»

La candidata de la CUP al Congrés rebutja celebrar eleccions al Parlament, assegura que no aniran a Madrid a fer de "bons diputats" i situa tres prioritats per la legislatura estatal: autodeterminació, amnistia i llibertats

Mireia Vehí, candidata de la CUP al Congrés dels Diputats | Adrià Costa

Mireia Vehí (Vilafant, 1985) aplica des de la sociologia i la política una mirada crítica de l'actualitat, marcada aquests dies per la resposta ciutadana i institucional a la sentència del Tribunal Suprem. Diputada de la CUP al Parlament entre el 2016 i el 2017, afrontarà com a candidata al Congrés dels Diputats un repte històric pels anticapitalistes: aconseguir representació per primera vegada a Madrid. No s'hi havien presentat mai.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=civ72Y0RDgo>

No jugarà, però, la partida en clau de partits convencionals -la CUP sempre se n'ha volgut allunyar al Parlament- sinó que liderarà una candidatura de màxims en les demandes catalanes al Congrés. Els anticapitalistes sostenen que no volen anar la cambrà baixa per "bloquejar", sinó per forçar al diàleg sobre l'autodeterminació, i entenent que és el moment de ser-hi perquè la ciutadania demana respostes. Ni el Govern català, ni tampoc l'espanyol, les han sabut donar més enllà de la repressió, segons lamenta la cap de cartell de la CUP. La batalla, diu Vehí, es juga al carrer.

- La CUP es presenta per primera vegada a les eleccions espanyoles. Una decisió que s'ha pres en poc temps, i amb un resultat ajustat. La decisió també trenca amb la manera de fer del partit. Per què van al Congrés dels Diputats?

- Quan al març es valora de no anar-hi [de cara a les eleccions del 28 d'abril], és perquè es creu que el que ha de fer la CUP és construir moviment. Com que les forces són limitades, és prioritari que l'organització es dediqui a això. Què ha canviat des de llavors? Que el conflicte ha aterrat a l'estat espanyol. Per tant, té sentit que la plaça es jugui en clau política, i també ha passat que el paper que ha fet ERC, Junts per Catalunya (JxCat) i l'esquerra espanyola no ha estat a l'alçada.

Per una banda ERC, regalant la investidura a canvi de res, tot i que després Gabriel Rufián hagi intentat justificar que ho feien per impedir l'avenç de la dreta, però sense posar cap programa polític d'esquerres ni cap element pel dret a l'autodeterminació. Per l'altra JxCat amb una retòrica més republicana i rupturista, però amb una pràctica política a diputacions, ajuntaments, i fins i tot al Govern, que de republicana i d'exercici de sobirania en té poc. I l'esquerra espanyola, amb l'intent de construir un espai molt difícil de sostenir, que és rebutjar la repressió però en cap cas defensar l'autodeterminació. La militància de la CUP diu que els arguments són els mateixos, però que la situació política ha canviat. Per tant, té sentit que la CUP jugui i intenti ocupar tots els espais polítics, també al Congrés.

- Gairebé la meitat de la CUP i sectors importants del partit no només no estan favor de fer campanya, sinó que aposten per l'abstenció. Com preveuen fer una campanya que es preveu poc unida de cara als comicis del novembre?

- La CUP-Crida Constituent, que és el format que fins ara ha funcionat al Parlament i que té organitzacions de l'esquerra independentista i capitalista, pel que fa a la decisió de presentar-se al Congrés hi ha organitzacions que no la comparteixen perquè creuen que cal construir moviment. Un dels reptes principals és que la participació en aquestes eleccions al Congrés no vagi en detriment de la construcció de moviment. I la veritat és que l'última setmana que s'ha viscut en aquest país d'alguna manera genera esperança en aquest sentit. Hi ha moltíssima gent disposada a construir moviment i a mobilitzar-se i això dona força a la possibilitat que la CUP faci treball institucional sense por a perdre el peu al carrer, que si no, deixaria de ser la CUP.

"El que està passant a Catalunya és molt fort. Hi està havent un trencament, no només en termes de mobilització al carrer, sinó també emocional, amb les institucions de l'Estat i les catalanes"

- Si obtenen representació, vostè serà la primera representant de la CUP a l'Estat. Tenen previst plantejar alguna estratègia de cadires buides o similar?

- El marc polític en el qual ens presentem al Congrés és una lògica molt clara: autodeterminació, amnistia i defensa de drets. Se'ns vol ubicar en una lògica de bloqueig, però no anirem a bloquejar, anirem a fer política des d'aquest marc. El que no farem, i menys després de l'última setmana viscuda, és fer política des d'un lloc que no sigui aquest. I ho dic clar perquè fa més d'una setmana que milers de persones es mobilitzen exigint solucions polítiques que són bastant senzilles, i ni el govern espanyol les està posant sobre la taula, ni el Govern de Catalunya està contribuint de manera efectiva a que això passi. El que està passant a Catalunya és molt fort. S'està produint un trencament, no només en termes de mobilització al carrer, sinó també emocional, amb les institucions de l'Estat i també amb les catalanes.

- Faran només política a la contra o s'avindran a negociar sobre altres aspectes, com ara

els pressupostos o qualsevol aproximació per la investidura?

- No anirem a fer de bons diputats. No ho hem fet mai al Parlament, i menys que ho farem al Congrés, per diverses raons. La primera és que per a nosaltres la cambra baixa no ha de ser un espai de sobirania. El nostre espai de sobirania el tenim aquí i ha de ser el Parlament, un Parlament que està segrestat per la lògica repressiva de l'Estat. Per tant, que ningú s'esperí que anirem allà a garantir la governabilitat d'un Estat que prefereix la unitat d'Espanya a les vides i la integritat física dels joves d'aquest país.

En segon lloc, el que no tindria sentit és que nosaltres contribuíssim a la irresponsabilitat política que està tenint el govern de l'Estat. I el tercer element és que l'Estat no tindrà governabilitat fins que aquí hi hagi una solució democràtica, i la prova és que cada cop hi ha més gent de l'estat espanyol que surt al carrer, connectant amb el que va ser el 15-M. I si es pensen que amb jutges, policies i violència d'Estat això ho pararan, van molt equivocats.

Vehí va ser diputada al Parlament durant la legislatura del referèndum. Foto: Adrià Costa

-Què en pensen del fet que una persona com Roger Español, que durant l'última campanya va donar suport explícit a Front Republicà, ara lideri la candidatura al Senat per Barcelona de JxCat?

- No opinaré de les decisions individuals de Roger Español, a qui vull enviar una abraçada perquè és una de les persones que ha patit la repressió pel referèndum. Si ell ha decidit implicar-se en política institucional per portar la batalla de l'1-O al Senat, benvingut sigui. I ell sabrà quina decisió política pren i amb quin espai polític.

-Se li va comentar, però, si volia participar a la candidatura de la CUP? Elles va proposar?

- No.

"No opinaré de les decisions individuals de Roger Español, candidat de JxCat al Senat, a qui vull enviar una abraçada perquè és una de les persones que ha patit la repressió"

- Les protestes contra la sentència han protagonitzat l'última setmana. Ha estat la resposta que la CUP esperava? Considera que els aldarulls poden haver eclipsat d'alguna manera el missatge de rebuig a la sentència?

- La resposta ha sorprès tothom. Nosaltres hem treballat perquè hi hagués una resposta popular, massiva, desobedient i alegre, però el desbordament de milers de persones al carrer, de dia i de nit, és increïble. I si es parla més dels contenidors que de la situació política, doncs nosaltres pensem que sí. Però aquí hi ha un reclam col·lectiu independentista, hi ha un rebuig col·lectiu profundíssim contra la repressió, contra els empresonaments i contra les persecucions polítiques. Però també està havent-hi una sortida massiva al carrer de nois i noies molt joves que estan posant sobre la taula que, si no hi ha un futur democràtic no hi haurà un present tranquil, i que estan parlant de moltes més coses que la independència.

- El problema ha estat com canalitzar la indignació?

- La solució política està molt clara. Amnistia, autodeterminació i garantia de drets.

- Com valora el posicionament del govern espanyol sobre els aldarulls?

- Pensem que s'està sent molt irresponsable políticament per part de l'Estat, perquè l'única resposta és la repressió, i aquí la gent està demanant des de fa anys l'exercici del dret a l'autodeterminació. I fa molt de temps que s'està demanant que parin de judicialitzar i resoldre conflictes amb violència. El tema dels drets no és menor i connecta amb la idea dels joves. Amb aquesta irresponsabilitat que està tenint l'Estat, la solució és molt fàcil. Què pensem posar per sobre, la unitat de l'Estat o la vida dels xavals de tot un país?

La seu de la CUP, al carrer Casp, és plena de cartells de campanyes de la formació. Foto: Adrià Costa

- I què pensen de com està actuant el Govern català, a banda de demanar la dimissió de Miquel Buch com a conseller d'Interior?

- El Govern català i la conselleria d'Interior, que és l'única que està fent política, l'únic que estan fent és contribuir a la repressió. En comptes de dir que hi ha unes imatges de brutalitat policial inassumibles, estan enviant més mossos d'esquadra i missatges reiterats de suport a cos. Tens tota la xavalada del teu país al carrer i amb l'únic que saps respondre és amb hòsties? Quin tipus de Govern i de política fas? A tu la gent et vota perquè facis política, se t'investeix perquè facis política, no perquè contribueixes a una carnisseria col·lectiva, i no perquè buidis ulls i la vida de la gent corri perill. És que és increïble. I què passa amb la resposta institucional a la sentència? Porten sis mesos parlant-ne.

- La CUP què proposa, en aquest sentit?

- Nosaltres proposem l'assemblea d'electes. Que com a mínim els electes municipals i locals, que són la gent que la ciutadania ha escollit directament, puguin fer un plantejament polític de fons i interpel·lar la comunitat internacional. Perquè el que està clar és que l'Estat no vol diàleg i la Generalitat ens envia més Mossos d'Esquadra. Que com a mínim algú faci un pas endavant i lideri políticament això, i sigui capaç de protegir la seva gent. Perquè tenim un Govern de la Generalitat que té molta retòrica però l'únic que fa a la pràctica és enviar més policies.

"Tens tota la xavalada del teu país al carrer i amb l'únic que saps respondre és amb hòsties? Quin tipus de Govern i de política fas? A tu la gent et vota perquè

facis política"

- Com canviaria l'actuació del cos de Mossos amb un altre conseller proposat per JxCat o per ERC?

- Evidentment, si tu no fas una neteja en termes democràtics del cos de Mossos i no aportes criteris amb garantia de drets humans, res. Fins que no hi hagi un control efectiu i democràtic del cos, això no se solucionarà. Ara, és de mínims que dimiteixi el conseller perquè aquest senyor està fent el mateix que [el ministre] Fernando Grande-Marlaska, que és abordar un problema polític de fons amb una lògica d'ordre públic. I la gent no se n'anirà a casa, i em sembla que està clar. Cada vegada que surten els Mossos al carrer a fer una gestió d'ordre públic tenen més gent enfadada. Jo no havia vist mai tantes iaies a la meua vida al carrer amb el merder que hi ha. I la gent, no és que no pari de sortir, és que cada vegada n'hi ha més.

- Els agents del cos actuen al marge de la direcció política de la conselleria?

- Això li hauran de preguntar a la conselleria. El que està clar és que actuen al marge de criteris de drets humans i de proporcionalitat en l'ordre públic, i ho estan dient tots els organismes de drets humans.

- Li demanaran responsabilitats a Torra, també, directament? Consideren que és un president habilitat per gestionar la crisi política oberta en aquests moments a Catalunya?

- No sé si és un president habilitat, però nosaltres tenim clar que les eleccions ara mateix no són una solució perquè creiem que donen aire a l'Estat. I que, per tant, el que hauria de fer com a mínim el Govern és aguantar.

La candidata de la CUP és la primera cap de cartell de les sigles al Congrés. Foto: Adrià Costa

- Això vol dir que els aprovaran els pressupostos, per dotar l'executiu d'estabilitat?

- No. De moment tot el que hem vist de pressupostos és el menys semblant a la garantia de drets, però cal que posin propostes sobre la taula. Entenem que no és moment d'eleccions a Catalunya perquè és una pilota d'aire a l'estat espanyol que no és la solució. Ara, és evident que el president té tota la responsabilitat política sobre el seu conseller d'Interior, i per això demanem seva dimissió, o que el cessin. I també li demanem responsabilitats al president.

- El president Torra ha estat a l'alçada de la resposta popular que hi hagut de la sentència?

- El Govern no està estant a l'alçada del poble de Catalunya, però això em sembla que és evident. Carmen Calvo [vicepresidenta del govern espanyol] tenia converses amb Pere Aragonès. A nosaltres, que hi hagi diàleg ens sembla imprescindible. El que ens sembla una irresponsabilitat és que no s'asseguin a una taula. Ara, també ens agradaria saber si això és diàleg entre dos governs o diàleg entre dues cúpules de partits.

"El Govern no està estant a l'alçada del poble de Catalunya, però això em sembla que és evident"

- Laura Borràs, candidata de JxCat al Congrés, deia diumenge que si no hi havia hagut una resposta institucional a la sentència era perquè alguns no havien volgut, en referència a ERC. La CUP va treballar perquè hi fos, aquesta resposta?

- La CUP no s'ha aixecat mai de la taula. Ni per l'exercici del dret a l'autodeterminació, ni per la defensa davant de la repressió. Ara, em sembla que és obvi que si en un ple de política general llança la proposta que abans del 2022 hi haurà un referèndum d'autodeterminació i ningú la sabia - i surt ERC a desmentir-la-, és evident que el que es parla a la taula no passa.

- Considera que Quim Torra i Pedro Sánchez haurien d'asseure's i parlar, o aquest ja és un escenari esgotat?

- No es pot donar un escenari per esgotat. Si el senyor que està governant l'estat espanyol ara mateix, i el senyor que està governant la Generalitat, no serveixen per asseure's en una taula a parlar del que està passant, és que té poc sentit que hi siguin l'un i l'altre. Per tant, escenari esgotat, no. Però aquí hi ha un altre perill, que és que es pretengui desmobilitzar la gent, i nosaltres aquí sí que ni ho compartim ni hi convergirem. Pensem que s'han d'asseure en una taula per exigir l'exercici de l'autodeterminació i la fi de la repressió. Per això avui també fem una crida a la comunitat internacional perquè entenem que, si aquí cap institució està podent jugar al paper de resolució política, cal una taula de diàleg. La gent vol pau, vol viure en pau.

Mireia Vehí nega que la CUP sigui una candidatura de bloqueig a Madrid. Foto: Adrià Costa

- Quin és o ha de ser el detonant perquè la taula de negociació sigui efectiva?

- És evident que ells tenen la raó de la força, que es diu. Ells tenen els estats, les armes, els jutges i les presons, i nosaltres només tenim la gent, la força de la raó. La pregunta és: la raó de la força fins quan està disposada a esclafar la força de la raó? Nosaltres no tenim res més que sortir al carrer i no anar-nos-en a casa, i això és el que intentarem fer i des de la CUP intentarem contribuir perquè passi. El que sí que esperem és que els organismes de la Unió Europea en clau de drets humans i de resolució de conflictes puguin començar a fer pressió. I esperem que els països que tenen també interès en l'estabilitat de la geopolítica internacional també puguin començar a fer pressió. Nosaltres, ja sabeu que no és que siguem crítics amb la UE sinó que la proposta és que desaparegui i es generi una altra cosa que no estigui basada en la necropolítica.

- Quin incentiu pot tenir l'Estat per negociar?

- L'únic incentiu que té l'Estat per negociar, sembla ser, són les pèrdues econòmiques i la mala imatge. Però no sabem fins on està disposat a arribar, perquè aquest país fa una setmana que està parat. I sembla que si no hi ha una solució política així continuarà.

- Què pretèn la CUP que surti de l'assemblea de càrrecs electes que proposen?

- Com que ni el Govern català ni el l'executiu espanyol està posant solucions -Sánchez perquè no vol, i perquè la seva única resposta és la violència, i la Generalitat perquè té l'amenaça constant del 155 i políticament no està a l'alçada-, anem a generar una institucionalitat alternativa validada per la ciutadania que posi solucions polítiques sobre la taula. I si l'Estat només aposta per la violència, no pot ser un interlocutor. Si tu estàs posant demandes democràtiques sobre la taula i a l'altra banda només hi ha violència, la interlocució no funciona. Per tant, anem-nos a saltar l'interlocutor, parlem amb la comunitat internacional.

Què en volem treure, d'aquí? Ens encantaria que hi hagués una resposta que digués que els electes de Catalunya estiguin d'acord perquè això serveixi per exercir el dret a l'autodeterminació i que pari la repressió, i contribuir a posar més pressió a Sánchez. I, a banda de la pressió internacional, també esperem que en pugui sortir una assemblea d'electes dels Països Catalans i que hi puguin participar electes de la resta de l'Estat. Que la gent d'esquerres de l'Estat i els partits institucionals democràtics, i això vol dir també els catalans, es plantin. Des de l'esquerra espanyola fins als discòls del PSC. Que la solució a un conflicte democràtic sigui la violència no li pot semblar bé a ningú, i esperem que els comuns hi juguin. Esperem que juguin les forces democràtiques i que es quedin sols el PP, el PSOE i Vox.

"Si l'Estat només aposta per la violència, no pot ser un interlocutor. Si tu estàs posant demandes democràtiques sobre la taula i a l'altra banda només hi ha violència, la interlocució no funciona"

- L'assemblea d'electes ja es va plantejar després de l'1-O. S'esperava que es convoqués i es tirés endavant. Què espereu que passi de diferent, aquesta vegada?

- Una de les reflexions és que l'octubre i el novembre del 2017 vam anar tard tots plegats. Vam confiar en el Govern i en què ja estava tot preparat i que tot vindria. Fem la lectura de solucions ràpides i alternatives institucionals immediates. No ens podem permetre que la gent porti deu dies mobilitzant-se al carrer i les institucions no estiguin a l'alçada. Jugada ràpida perquè no ens passi un altre cop que ens enviïn la gent a casa només perquè les cúpules dels partits no estan a l'alçada del que el poble està demanant.

La llei Aragonesa forma part de les discrepàncies de la CUP amb el Govern. Foto: Adrià Costa

-JxCat i ERC no s'hi han sumat, a l'assemblea d'electes que proposen vostès.

- Ni a ERC, ni als comuns, ni a JxCat, ni a Demòcrates és el mateix la gent que les cúpules dels partits. La CUP ha llançat una proposta que no pretenem que sigui nostra, i els partits responen amb els seus interessos. Hi ha simpatitzants i militants que no comparteixen la posició de les cúpules, i envien *whatsapps* perquè no vinguin a la proposta de la CUP. Entenem que sigui llegit com a proposta de campanya, però no ho és. El país està en una situació límit, i ara els interessos de partit han d'estar a les antípodes.

- En què es diferencia l'assemblea d'electes de la que proposa el Consell per la República?

- Aquí hi ha de participar tothom, independentistes i no independentistes. Gent que assumeixi que la vulneració de drets és tal que cal una resposta a l'alçada de les circumstàncies. Esperem que s'hi sumin tots els electes que creguin que les solucions han de ser democràtiques.

- I si la proposta la lidera el Consell per la República, s'hi sumaran?

- Si del que en surt és una convocatòria i el Consell per la República la lidera i els comuns s'hi sumen, hi serem. El que no volem és anar una pantalla enrere: aquesta setmana se n'han passat moltes. Una de les pantalles que s'han passat és la d'indepes/no indepes. En aquest país hi ha molta gent independentista, i també que no ho és. Però el que té clar la gent d'aquest país és que la violència no la vol. Que convoqui qui vulgui, però en un format obert que digui prou al govern espanyol, prou tancs, prou pegar els nostres joves. Posin solucions polítiques. Hem fet molts passos endavant, no tirem enrere.

"La CUP té una lògica molt clara: independentista, feminista i anticapitalista. Intentant sumar el màxim de gent? Sí. A vegades se'ns acusa de tancats o de sectaris"

- Defensa que CUP no vol unes eleccions al Parlament. En cas que n'hi hagués, apostarien per cares visibles que ja han estat diputats?

- No compartim la gestió del Govern, però no només la que està fent de les sentències. La llei Aragonès n'és el pal de paller, i la conselleria d'Interior. Ara bé: unes eleccions al Parlament només donarien aire a l'Estat. En cas que hi hagi eleccions, quina proposta posarem damunt la taula? La CUP té una lògica molt clara: independentista, feminista i anticapitalista. Intentant sumar el màxim de gent? Sí. A vegades se'ns acusa de tancats o de sectaris. No em puc avançar gaire: ara estem molt preocupades per estar a l'alçada del que està passant ara, i si hi ha eleccions intentarem sortir de la nostra zona de confort i ampliar l'espai polític de la CUP al màxim. Ha de ser una eina pel màxim de gent que pugui. La ruptura amb l'Estat genera drets, el capitalisme només mata gent, el patriarcat causa dolor, la llei d'estrangeria mata persones, el canvi climàtic és un programa greu.. Ens encantaria que fossin els quatre pilars d'aquest país.

Els anticapitalistes aspiren a irrompre amb un bon resultat al Congrés. Foto: Adrià Costa

- I es podria renunciar a les sigles de la CUP, en les noves eleccions a la cambra catalana?

- Això ho ha de decidir la gent. La CUP va decisió a decisió, i tot es pren assembleàriament. És un

debat que sempre hi és: prenem decisions llegint el moment estratègicament. Ja veurem si hi ha eleccions, en quin moment i com s'aborden.

- Diuen que no hi ha d'haver eleccions, però hi ha moviments que les poden provocar, com ara la inhabilitació de Torra o bé la desconfiança entre JxCat i ERC, juntament amb el fracàs dels pressupostos de la Generalitat.

- Això dels pressupostos seria el menor dels problemes que té el Govern perquè els pots anar prorrogant. Que hi hagués eleccions perquè els dos partits de l'executiu, en compte d'estar a l'alçada del país, s'autoprovoquin eleccions mirant escons i cadires, seria una irresponsabilitat política.

- I si inhabiliten el president, les eleccions han de ser automàtiques? O es poden evitar?

- Sempre hi ha solucions per a tot.

"Si per fer aguantar un Govern hem d'investir un altre president però no es pot parlar de la Llei Aragonès, el que estàs buscant és que guanyi el teu partit, no el teu país"

- S'hauria d'investir un altre president i necessitaria el suport de la CUP.

- Que es busquin solucions i que es posin sobre la taula. Però no combregarem amb rodes de molí. Si per fer aguantar un Govern hem d'investir un altre president però no es pot parlar de la Llei Aragonès, el que estàs buscant és que guanyi el teu partit, no el teu país. No s'ha de pensar en aguantar el poder: podem estar tots plegats a l'alçada del país? Ens sembla que el moment és excepcional en termes democràtics, econòmics, ecològics, i això requereix que els polítics estiguin a l'alçada. Si el que hi ha és una gestió responsable per aguantar el Parlament i el Govern davant d'un Estat que sistemàticament et vulnera drets i vols que tothom s'hi senti còmode -no privatitzar serveis públics-, parlem-ne. Si no estàs disposat a això, potser és que no t'interessa tant defensar la gent que tens al carrer.

Vehí, nascuda el 1985, és sociòloga de formació. Foto: Adrià Costa

- La CUP ha emplaçat a la desobediència en reiterades ocasions, des de la legislatura passada. Això ha portat presó i condemes per als qui l'han practicat.

- ERC ha fet una reflexió, especialment Oriol Junqueras, i jo la comparteixo: anem a veure quins costos té cada cosa i anem a mesurar una mica. Defensem la desobediència, però no com un mantra. L'anàlisi que fem és que ara mateix hi ha molts drets que no es poden garantir - autodeterminació, habitatge-, i la desobediència és un mecanisme per assegurar-los. Els costos de desobeir la legislació estatal i les resolucions judicials en matèria d'habitatge, quan no desobeeixes, els costos són molt alts. O en llei d'estrangeria: no cal que els Mossos d'Esquadra col·laborin amb la policia espanyola. El dolor que generes és més gran que si desobeeixes. No parlem de fer coses absurdes que comporten repressió *per se*, parlem de garantia de drets. La gent s'hi juga la vida, a cada desnonament o a cada espai d'urgències amb gent tirada als passadissos. Hem de mirar costos i beneficis: la nostra funció és defensar la gent.

- S'ha intensificat el vincle entre terrorisme per part de les institucions espanyoles, sobretot arran de la detenció dels membres dels CDR del 23 de setembre. Temeu que aquest context porti a la vostra il·legalització?

- Esperem que no. En la situació que està el país, després de deu dies, o s'aguanta la força que es té, o acabarem com fa dos anys o pitjor. Esperem que tinguem la capacitat de trobar una sortida democràtica i demostrar la força de la raó. L'esquerra independentista està al centre d'aquest tauler.

"No parlem de fer coses absurdes que comporten repressió per se, parlem de garantia de drets"

- Sobretot si guanyen les tres dretes.

- La maniobra que està fent el PSOE és molt arriscada. Sánchez no està ni amb l'extrema dreta ni amb la dreta, està intentant aguantar l'aplicació de la llei de seguretat nacional, però no està oferint solucions democràtiques. Tampoc està donant la cara jugant-se-la i dient d'asseure'ns, demanant a la comunitat internacional que posi una taula i un mediador. La gent vota l'original: si fas el mateix que faria Rajoy, la gent vota el PP. Fes de PSOE, fes el que la gent està esperant de tu: asseure's, parlar i oferir solucions democràtiques! Si no, la gent votarà la dreta o més a l'esquerra de tu. Jo no voto el PSOE, però si fos votant, esperaria que em donessin solucions. Estan sent molt irresponsables, fins i tot amb el seu propi partit.

- Però preveieu que hi pugui haver una il·legalització? Al País Basc va passar.

- La situació d'Euskal Herria i la nostra no té res a veure. Parlar d'il·legalitzacions són paraules majors, és molt difícil de sostenir jurídicament i política. Però les coses van molt ràpid i pot passar de tot. Ara bé: que gent que està amb el PSC com Albert Batlle estigui posant llenya al foc és preocupant. Assenyalen altres formacions polítiques com a responsables d'una cosa que fa molts anys que dura en aquest país, i aplanen el terreny perquè pugui passar de tot. O gent que fa declaracions criminalitzant els CDR: els aplanen el camí.